

разработили съ материалы (вещества) за по-къснѣ-
тъ наукъ. Половина столѣtie е господарувало ученіе-
то на Шталя за особено нѣкое скрывающе ся въ
естественны-ты тѣла горливо вещество, кое-то ся
наричя флогистонъ и кое-то е отбивало хымікъ-тъ
отъ правый ѹ пѣть. Най-послѣ, при излизаніе-то на
прѣминжло-то столѣtie, Пристлей, Лавуазе и други
пролѣли новъ свѣтлинъ. Тіи открыли съществова-
ніе-то на кислорода и причинъ-тъ на горѣніе-то, и
съ това турнили ягкъ основъ на научно-то зданіе
на същъ-тъ хымікъ. Скоро, при дѣятелно-то спома-
ганіе на Волтовъ-тъ баттарею, запознали ся съ ряда
на просты-ты вещества, и така получили тѣкъ азбу-
къ, отъ кои-то съ составены всички-ты дѣйствія
на природѣ-тъ. Само отнакъ наистинъ намѣрили
прѣдполаганы-ты отъ стары-ты основны материі (ве-
щеста) или стихіи, кои-то никакъ не ся простирали
никакъ само до четыре, и опреѣдѣлили отношенія-та
на тѣхнѣ-тъ мѣръ и тягло, при кои-то тъи могѫть
да ся съединявать една съ другъ,—стѣпили на съ-
врьшенно твърдъ точкъ въ хымікъ-тъ. Природа-та не
останувала вече затворена книга. Хыляды издырвачи
ся стремили да разберѣть тѣкъ чуднъ книгъ. Съ-
бранный отъ неѣ материаъ достигнѣль, най-послѣ,
до такъва размѣры, что-то единъ человѣкъ не могъль
съ него да ся расправи; настѣпила нужда да ся раз-
дѣли работа-та на по-малкы стрѣкове, что-то изуч-
ваніе-то на цѣло-то да тръгне по-сполучно. Съ bla-
городно надпрѣварваніе работять различни народи
отъ образованый свѣтъ надъ тыя части, и ся трудять
изново-придобываемо-то да прибавяять къмъ общо-то
добро и съ ползъ да го прилагать къмъ практическій
жизнь. И тыя придобыванія, кои-то съ обогатили